

SIBELIUS' ÅTTENDE (Myhre/Hovland)

**Han sier han kommer
på hesten, den hvite,
med Afrodite
som guide og sufflør.
Når vårbekken flommer,
engang neste sommer,
til høsten, må vite,
er han i vigør.**

**Da bygges det flotteste av alle slottene,
en ren symfoni dere sammen bebor.
Han nynner, for deg, Sibelius' åttende.
Vakrere verk finnes ikke på jord.**

**Og hvis dere feiler
i slottet, det hvite,
skulle du slite,
da bygger han båt.
For han er en seiler,
en ridder og beiler
som står der, må vite,
og nynner en låt.**

**Når skipet er synkende, flyr alle rottene.
Men han er kaptein og står stødig om bord.
Han nynner, for deg, Sibelius' åttende.
Vakrere verk finnes ikke på jord.**

**Som en svevende terne,
som den dansende duen
ville vi kjenne
at vi lettet som løv.
Vi ville så gjerne.
Og så spenner vi buen -
og lever i spennet
mellom stjerner og støv.**

**Og skulle du mene at min vise er spottende,
er det ikke slik som du tenker og tror.
Jeg nynner jo selv på Sibelius' åttende.
Vakrere verk finnes ikke på jord.**